

Posudek diplomové práce

JUDr. Milan Tomeš

Student pan Jan Neraď, dále jen student, si zvolil jako téma své diplomové práce „Pojetí bikameralismu v ČR“. Práci jsem hodnotil po stránce materiální a formální.

Vyhodnocení formální stránky práce zahrnuje zkoumání, zda práce vyhovuje rozsahem, způsobem nakládání s citacemi, bohatostí zpracovaných pramenů a zpracováním technické stránky. Práce má 89 stran vlastního textu. Tím se řadí mezi práce, které překračují dolní hranici stanovenou pro minimální rozsah textu.

Práce z hlediska počtu znaků na řádek i počtu řádek na stránce se jeví uspokojivě zvládnutou. Text je přehledně členěn. Obsahuje vlastní text, závěr, cizojazyčné resumé, seznam literatury i další předepsané náležitosti. S českým jazykem nakládá student střídmě.

Práce s citacemi je přijatelná. V zásadě se označují veškeré přejaté myšlenky. Student proto nenechává žádné pochyby o rozsahu přejatého textu. Naopak lze uvítat vyslovených názorů i když ne vždy opřených o náležitou argumentaci.

Student pro potřeby práce zpracoval řadu zdrojů. Výčet zahrnuje 56 českých i cizojazyčných monografií, 6 odborných článků včetně internetových materiálů. Použil i řadu judikátů Ústavního soudu ČR. V práci jsou tedy zařazeny i cizojazyčné zdroje. Celkově hodnotím množství použité literatury zejména s ohledem na počet monografií jako uspokojivé.

Obsahové hodnocení se věnuje způsobu naplnění práce textem. Zkoumá, zda je text logický, provázaný a přínosný. Zkoumá, zda nejde o prostě převzaté nebo popisné stati, které netvoří ucelený provázaný celek.

Autor zahajuje práci prvním velkým celkem věnovaným – Pojem bikameralismu. Ten dále člení na menší kapitoly a dále oddíly. Začíná obecnou historickou partií, pak přechází k typologii, přináší přehled významných sousedních podob a přechází k českému modelu. Ten uvozuje novou historickou vsuvkou, která je však uměřená a práci nezatěžuje.

Autor zde vedle obecných rozborů přináší zajímavou úvahu na nevýhodami bikameralismu. Jako nevýhodu vidí primárně délku a složitost legislativního procesu. To jako nevýhodu označuje úhrnkem, bez bližšího hodnocení stavu.

Procedura přijímání zákonů nemá být primárně jednoduchá a rychlá. I to totiž patří do systému brzd a protivah. Měnit právní rámec státu musí zahrnovat i odhodlání a ochotu vykonat jisté pensum práce a tedy i zahrnovat dobu, po kterou lze nad novou úpravou uvažovat. Ostatně zákonodárná procedura je svého druhu slavnostní akt a ten se spěchem nevyznačuje.

Za nevýhodu je považována i větší finanční náročnost spojená s existencí druhé komory. Tomu lze také oponovat, neboť totalita je z hlediska nákladů evidentně nepoměrně dražší, neboť v ní dochází k uskřínutí svobody a následnému obecnému úpadku aktivity občanů následkem nezbytné zdrženlivosti a opatrnosti a tím i extrémnímu omezení zdrojů ke správě státu. Nesvoboda k bohatství

porobených ale ani vládnoucích nevede. Což jasně dokládá hospodářský stav Československa v roce 1987. Velmi významnou a užitečnou částí práce je část věnovaná komparaci. V té je zahrnuta myšlenka o stabilitě českého a rakouského modelu, kdy stabilnějším je dle autora ten rakouský. Zde je ale nutné připomenout, že české země byly opakovaně začleněny do totalitních zón a jistě nelze v takovém případě hodnotit stabilitu úpravy parlamentu.

Od strany 25 je práce již věnována české podobě bikameralismu. Podstatě práce je věnován prostor na více než 50 stranách. Ta je zahájena stručným výčtem pravomocí. Následuje dílčí kapitola věnovaná ustavení Poslanecké sněmovny a volební matematice.

Z toho jednoznačně plyne, že autor se tématu po všech stránkách věnoval a nezůstala pouze u teoretických zdrojů.

Z hlediska obsahového prokázal autor zásadní schopnost shromáždit dostatečné množství pramenů, které zpracoval jednotným uceleným způsobem s centrální myšlenkou bikameralismu. Práce má tendenci k přirozené gradaci.

Míra zastoupení jednotlivých dílčích témat je odpovídající a logika řazení je zjevná. Autor se proto tématu věnoval s přiměřenou péčí. Jednotlivé kapitoly jsou zpracovány do odpovídajících podrobností, a jsou informačně výtěžné. Jádro práce je věnována převážná většina textu. Zásadní je rozsah použití judikatury.

Práci studenta celkově hodnotím jako vyhovující po stránce formální i materiální. Práce dokazuje, že student náležitě zvládl obor, znalosti dokáže použít tvořivým způsobem, je schopen za jednotným účelem vyhledat potřebné odborné materiály, se kterými je schopen náležitě odborně zacházet, takže splňuje předpoklady očekávané od studenta pátého ročníku. Výhradu činím k nedůslednému nejednotnému používání citací a tím k rozlišování vlastních a přejatých myšlenek.

Na základě shora uvedeného rozboru navrhuji hodnotit práci studenta s výhradou ústního projevu známkou velmi dobře. U obhajoby by se měl student zaměřit na otázku uzavírací klauzule z hlediska stability parlamentního systému.

V Sokolově dne 3.5.2018

JUDr. Milan Tomeš